COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 3.6.2024
COM(2024) 228 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

privind denumirile comerciale și clasificarea carcaselor în sectorul cărnii de oaie și de capră

Cuprins

1 Introducere 2
2 Abordare și instrumente 2
3 Analiza cadrului de reglementare 3
3.1 Clasificarea carcaselor 3
3.1.1 Antecedente 3
3.1.2 Situația actuală 4
3.2 Denumirea comercială 6
3.3 Informații privind piața 7
4 Opiniile statelor membre și ale părților interesate 7
4.1 Evaluarea respondenților cu privire la clasificarea carcaselor 7
4.2 Evaluarea respondenților cu privire la denumirile comerciale 8
4.3 Observații suplimentare ale respondenților 8
5 Concluzii 9

1 Introducere

În temeiul articolului 225 litera (dd) din Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 (Regulamentul OCP)[1], Comisia trebuie să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport, până la 30 iunie 2024, cu privire la denumirile comerciale și clasificarea carcaselor în sectorul cărnii de oaie și de capră.

Obiectivele prezentului raport sunt de:

- a revizui normele existente privind clasificarea carcaselor și denumirea comercială pentru sectorul cărnii de oaie și de capră și
- a stabili dacă este necesar sau nu să se adopte alte reglementări în această privință.

2 Abordare și instrumente

Pentru a culege opiniile experților cu privire la punerea în aplicare a clasificării carcaselor și a utilizării denumirilor comerciale în sectoarele cărnii de oaie și de capră, Comisia a pregătit două anchete în februarie 2023. Una s-a adresat statelor membre prin intermediul Grupului de experți pentru organizarea comună a piețelor agricole, iar cea de a doua s-a adresat părților interesate din cadrul Grupului de dialog civil privind producția animalieră.

Comisia a informat statele membre și părțile interesate atât cu privire la scopul, cât și la calendarul consultării înainte de lansarea acesteia și le-a reamintit ulterior de necesitatea participării lor la anchetă. Comisia a primit contribuții de la 26 de state membre (toate cu excepția Franței), dar de la doar patru părți interesate care aparțin unor organizații din Spania, Austria și Portugalia.

În plus, prezentul raport are la bază:

- analiza legislației actuale și anterioare relevante pentru domeniul de aplicare al raportului;
- constatările rapoartelor, evaluărilor și auditurilor efectuate de Comisie;
- datele statistice disponibile pentru produsele agricole și
- contribuții din partea experților Grupului de experți privind clasificarea carcaselor și a părților interesate din cadrul Grupului de dialog civil privind piața ovinelor și caprinelor.

[1] Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671, http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

3 Analiza cadrului de reglementare

3.1 Clasificarea carcaselor

3.1.1 Antecedente

De la introducerea lor în 1992[2], atât clasificarea, cât și raportarea prețurilor în conformitate cu grila comunitară de clasificare a carcaselor au fost voluntare pentru ovine. Situația este diferită de cea a sectoarelor cărnii de vită și de porc, unde grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor este obligatorie, cu derogări pentru abatoarele mici, în funcție de modalitățile de punere în aplicare în statele membre.

În 1993[3], au fost stabilite norme detaliate suplimentare, inclusiv descrieri mai specifice ale categoriilor și claselor de grăsime. Grila comunitară a intrat în vigoare la 6 martie 1993, cu dispoziții privind raportarea prețurilor pe baza clasificării, aplicabile pentru prima dată cel târziu la 8 aprilie 1993. Pe baza acestor dispoziții, la începutul anului 1995, Oficiul pentru Publicații Oficiale al Comunităților Europene a publicat broșuri, în majoritatea limbilor Uniunii, publicate de Comisia Europeană, care explică grilele de clasificare a carcaselor de ovine.

Inițial, unul dintre obiectivele pe termen lung ale grilei Uniunii de clasificare a carcaselor a fost acela de a sta la baza unei noi definiții a calității standard a carcaselor de ovine pe baza unei grile a Uniunii pentru stabilirea prețurilor și calcularea primelor. Grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor era destinată să reprezinte o formă de control al calității pentru tranzacțiile comerciale dintre producătorii de ovine și unitățile de prelucrare a cărnii. Pentru carcasele de miel mai ușoare, s-a considerat că punctajul privind conformația nu oferă o evaluare echitabilă. Acest lucru s-a datorat faptului că ar penaliza în mod sistematic morfologia natural precară a acestora (rase cu membre lungi) și raportului de grăsime subcutanată/internă redus, împreună cu greutatea scăzută. Prin urmare, a fost elaborat un sistem diferit pentru clasificarea carcaselor de miel cu o greutate mai mică de 13 kg.

Regulamentul (CEE) nr. 2137/92 al Consiliului prevede obligația Comisiei, în temeiul articolului 9, de a prezenta Consiliului un raport de evaluare a posibilității de a pune în aplicare clasificarea obligatorie a carcaselor de ovine. În raportul său publicat în 1997[4], Comisia a remarcat utilizarea foarte limitată de către operatori a grilei de clasificare a carcaselor și a concluzionat că această clasificare a carcaselor de ovine ar trebui să fie aplicată în continuare de statele membre în mod voluntar.

---

[2] Regulamentul (CEE) nr. 2137/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind grila comunitară de clasificare a carcaselor de ovine și stabilirea standardelor comunitare de calitate a carcaselor de ovine proaspete sau refrigerate și prelungirea Regulamentului (CEE) nr. 338/91 (JO L 214, 30.7.1992, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1992/2137/oj).

[3] Regulamentul (CEE) nr. 461/93 al Comisiei din 26 februarie 1993 de stabilire a normelor de aplicare a grilei comunitare de clasificare a carcaselor de ovine (JO L 49, 27.2.1993, p. 70, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1993/461/oj).

[4] Raport al Comisiei cu privire la punerea în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2137/92 al Consiliului privind grila comunitară de clasificare a carcaselor de ovine și stabilirea standardelor comunitare de calitate a carcaselor de ovine proaspete sau refrigerate și prelungirea Regulamentului (CEE) nr. 338/91, COM/97/0250 final.

Reforma instituită prin Regulamentul (CE) nr. 2529/2001 al Consiliului[5] privind organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de oaie și de capră a modificat modul în care a fost calculată prima anuală pentru femele din specia ovină. În consecință, Comisia a prezentat Consiliului un al doilea raport în 2002[6], pentru a analiza din nou posibila utilizare obligatorie a grilei Uniunii pentru ovine. În acest al doilea raport, Comisia a continuat să recomande utilizarea grilei în mod neobligatoriu din cauza lipsei de progrese în ceea ce privește punerea în aplicare a clasificării carcaselor în multe state membre.

Fostul grup comunitar pentru inspecția grilei de clasificare a carcaselor de oaie, prevăzut de Regulamentul (CEE) nr. 2137/92, a efectuat vizite de inspecție în mai multe state membre în perioada 1993-2000, cu scopul inițial de a alinia standardele de clasificare în rândul experților naționali și de a se asigura că aceste standarde sunt respectate în abatoarele vizitate.

Grupul a constatat că majoritatea părților interesate nu fuseseră convinse să aplice grila de clasificare și să plătească carnea de oaie pe baza acesteia; numai în Franța, Finlanda și Suedia, grila utilizată în Uniune era dezvoltată în mod semnificativ. Majoritatea producătorilor vindeau carne de ovine pe baza greutății în viu direct către abatoare și, acolo unde se practica clasificarea, aceasta avea în principal scopul de a respecta cerințele abatorului sau ale clienților.

În plus, existența unor prezentări diferite ale carcaselor a subminat transparența, pe care grila trebuia să o promoveze, iar mieii au fost vânduți la același preț de bază, indiferent de compoziția carcasei sau de clasa carcasei. Compararea prețurilor stabilite pe baza greutății carcasei a fost, din punctul de vedere al producătorului, derutantă și înșelătoare.

3.1.2 Situația actuală

Dispozițiile actuale privind clasificarea carcaselor de ovine sunt prevăzute la punctul C.III din anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 (Regulamentul OCP), în Regulamentul delegat (UE) 2017/1182 al Comisiei[7] și în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1184 al Comisiei[8].

Există două sisteme diferite pentru clasificarea voluntară a carcaselor de ovine, după cum se descrie în continuare.

– Unul se referă la carcasele de ovine cu o greutate de cel puțin 13 kg, denumit în general „grila SEUROP”, în care carcasele sunt clasificate vizual în funcție de conformația lor

[5] Regulamentul (CE) nr. 2529/2001 al Consiliului din 19 decembrie 2001 privind organizarea comună a piețelor în sectorul cărnii de oaie și de capră (JO L 341, 22.12.2001, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2001/2529/oj).
[6] Raportul Comisiei către Consiliu cu privire la punerea în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2137/92 al Consiliului privind grila comunitară de clasificare a carcaselor de ovine, COM/2002/0295 final.
[7] Regulamentul delegat (UE) 2017/1182 al Comisiei din 20 aprilie 2017 de completare a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește grilele utilizate în Uniune pentru clasificarea carcaselor de bovine, porcine și ovine și în ceea ce privește raportarea prețurilor de piață ale anumitor categorii de carcase și animale vii (JO L 171, 4.7.2017, p. 74, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/1182/oj.
[8] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1184 al Comisiei din 20 aprilie 2017 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește grilele utilizate în Uniune pentru clasificarea carcaselor de bovine, porcine și ovine și în ceea ce privește raportarea prețurilor de piață ale anumitor categorii de carcase și animale vii (JO L 171, 4.7.2017, p. 103, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1184/oj).

și de gradul lor de acoperire cu grăsime. În ceea ce privește bovinele, clasele de conformație (S, E, U, R, O și P) descriu dezvoltarea profilurilor carcaselor, în special a părților cu valoare ridicată (sfert posterior, spinare, spată) și indică suma mușchilor și a grăsimilor în raport cu oasele. Clasa de grăsime (de la 1 la 5) descrie cantitatea de grăsime vizibilă pe exteriorul carcasei.

– Cel de al doilea se referă la carcasele de miel cu o greutate mai mică de 13 kg, descriind greutatea, culoarea cărnii și acoperirea cu grăsime, denumit în general „grila A”. Astfel, numai greutatea (trei categorii: greutatea carcasei < 7,0 kg; greutatea carcasei 7,1-10 kg; și greutatea carcasei 10,1-13 kg), culoarea cărnii și clasa de acoperire cu grăsime sunt luate în considerare.

Nu există dispoziții legale privind clasificarea carcaselor de caprine.

În prezent, din cauza unui volum mai mic de producție, clasificarea carcaselor de ovine și caprine în Uniune joacă în continuare un rol secundar în comparație cu cele de bovine și porcine. Numai Bulgaria, Franța, Croația, Finlanda și Suedia au confirmat, în cadrul grupului de experți privind clasificarea carcaselor, care a avut loc la 11 octombrie 2023, utilizarea clasificării ovinelor în conformitate cu grila utilizată în Uniune pe teritoriile lor. În aceste state membre, în cursul anului 2022, 277 de abatoare au clasificat 4 420 782 de carcase de ovine, dintre care 602 018 erau adulte (și anume ovine cu vârsta mai mare de 12 luni), iar 3 818 764 erau miei (și anume ovine cu vârsta mai mică de 12 luni). Totuși, acestea au reprezentat mai puțin de 12 % din numărul total de ovine la nivelul Uniunii în ansamblu. Clasificarea a fost mai relevantă pentru categoria de miei îngrășați decât pentru categoria mieilor ușori, unde doar 111 130 de carcase au fost clasificate dintr-o producție a Uniunii în 2022 de peste 13,8 milioane de carcase. În prezent, în UE nu sunt autorizate metode de clasificare automatizată.

În plus, în majoritatea statelor membre, grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor nu joacă un rol semnificativ în ceea ce privește raportarea prețurilor cărnii de miel. În 2022, doar 103 abatoare de ovine care aplică grila utilizată în Uniune au raportat cotații autorităților lor competente pe baza rezultatelor clasificării. În Croația, prețurile raportate în grila de clasificare au reprezentat în total 40,8 % din sacrificările naționale anuale. Înregistrarea prețurilor din principalele state membre producătoare – Grecia, Spania, Italia, Portugalia și România – provine în mod semnificativ din comercializarea directă a mieilor pe piețele de animale comercializate în viu sau pe piețele de licitație. În comparație, achizițiile de la abatoare sunt predominante în Belgia, Irlanda, Franța, Letonia, Slovacia, Finlanda și Suedia. Majoritatea cotațiilor pentru miei raportate autorităților sunt calculate din loturile de miei care se vând pe cap de animal sau în funcție de greutate în viu sau a carcasei.

Extinderea utilizării grilei Uniunii la carcasele de caprine nu pare fezabilă. O calitate standard ar fi dificil de stabilit pe baza grilelor UE pentru carcasele de ovine, întrucât definițiile bazate pe criterii de vârstă, greutate și grăsime și tipul de producție diferă substanțial. De fapt, în comparație cu carcasele de ovine de aceeași vârstă și același sex, carcasele de caprine sunt mai mici și conțin o cantitate mai mică de grăsime. Randamentul carcaselor tinde să fie mai mic, în principal din cauza conținutului redus de grăsime în carcasă, deoarece îngrășarea are loc mult mai târziu în procesul de creștere, în timp ce pierderile de umiditate și prin picurare pot fi uneori destul de mari (până la 8 %).

În plus, o caracteristică majoră a carcaselor de caprine este faptul că aproape toate părțile carcasei sunt consumate în unele țări și, întrucât, în multe cazuri, capul nu este îndepărtat, utilizarea practică a unei prezentări de referință este dificil de stabilit.

3.2 Denumirea comercială

Produsele din carne de oaie și de capră nu fac obiectul dispozițiilor privind standardele de comercializare din Regulamentul OCP.

Cu toate acestea, deși carnea de capră nu este diferențiată în categorii diferite, distincția între categoriile de ovine este bine stabilită. În anexa I la Regulamentul OCP, partea XVIII acoperă carnea de oaie și de capră, precum și animalele vii din specia ovine și din specia caprine, unde mieii sunt definiți ca ovine cu vârsta de până la un an. În schimb, anexa IV, partea C definește categoriile de carcase de ovine clasificate prin utilizarea literei A pentru ovinele cu vârsta sub 12 luni și a literei B pentru alte ovine. De fapt, termenul „miel" este menționat, de asemenea, în legătură cu competențele delegate prevăzute la articolul 19 alineatul (6) litera (c) din Regulamentul OCP pentru clasificarea mieilor ușori, în timp ce, în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul OCP privind alte competențe de executare, Comisia ar trebui să adopte acte de punere în aplicare pentru a autoriza statele membre să utilizeze criterii specifice pentru clasificarea mieilor cu greutatea carcasei mai mică de 13 kg.

În plus, în Regulamentul delegat (UE) 2017/1182 al Comisiei, termenul „miel" apare în considerentul 6, la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 21, precum și în anexa III. În temeiul articolului 13 litera (a) punctul (iv), statele membre au obligația de a raporta prețurile de piață pentru carcasele de ovine cu vârsta mai mică de 12 luni. În temeiul articolului 11 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1184 al Comisiei, prețurile de piață trebuie înregistrate pentru carcasele de ovine din două categorii de greutate definite ca „miei ușori" (cu o greutate a carcasei mai mică de 13 kg) și „miei îngrășați" (cu o greutate a carcasei de minimum 13 kg). Nu există alte dispoziții legale ale Uniunii privind înregistrarea prețurilor de piață pentru alte carcase de ovine și caprine.

Dincolo de Regulamentul OCP, termenii utilizați pentru carnea de miel și carnea de ied par a fi diferențiați în mod explicit de alte categorii de carne de oaie și de capră din Nomenclatura combinată a Uniunii Europene din 2022[9]. În respectivul regulament de punere în aplicare al Comisiei, mieii sunt definiți ca animale cu vârsta de până la un an pentru capitolele 1, 2, 4, 15, 16, 41, 43 și 51, în timp ce termenul „ied" este menționat în nota preliminară 1 litera (c) de la capitolul 41 (piei brute), la poziția 4106 și la rândul 4113 10 00. În plus, la articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1988[10] al Comisiei privind contingentele tarifare de import conform principiului „primul sosit, primul servit", termenul „ied" este definit ca fiind animal din specia caprine cu vârsta de cel mult un an.

---

[9] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2021/1832 al Comisiei din 12 octombrie 2021 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun.
(JO L 385, 29.10.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2021/1832/oj).

[10] Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2020/1988 al Comisiei din 11 noiembrie 2020 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (UE) nr. 1308/2013 și (UE) nr. 510/2014 ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește gestionarea contingentelor tarifare de import conform principiului „primul sosit, primul servit" (JO L 422, 14.12.2020, p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/1988/oj).

În anexa I la Regulamentul nr. 1165/2008[11] privind statisticile referitoare la efectivele de animale și la carne, la punctul 2 privind definițiile categoriilor de ovine, termenul „miel” desemnează ovinele mascule sau femele de până la 12 luni.

3.3 Informații privind piața

În ceea ce privește carnea de oaie, Comisia a stabilit dispoziții pentru raportarea prețurilor carcaselor de miel, deoarece cererea de carne provenită de la animale sacrificate la o vârstă mai fragedă este mai reprezentativă pentru transparența pieței.

În temeiul articolului 25 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2017/1182 al Comisiei, statele membre trebuie să notifice Comisiei în fiecare an numărul total de ovine sacrificate în anul calendaristic precedent, defalcat pe categorii de greutate.

În ceea ce privește carnea de capră, Comisia colectează de două ori pe an informații privind prețurile medii, pe baza unei anchete trimise experților Grupului de dialog civil privind producția animalieră.

Comisia a organizat un forum privind carnea de oaie care a reunit reprezentanți ai statelor membre cu o producție semnificativă, precum și producători, prelucrători și comercianți, pentru a explora provocările actuale și viitoare cu care se confruntă sectorul cărnii de oaie din Uniune. Ulterior, în octombrie 2016, Comisia a prezentat un tablou de bord pentru ovine și caprine pentru a furniza săptămânal informații privind prețurile de piață, producția și comerțul în Uniune și în țările din afara UE.

4 Opiniile statelor membre și ale părților interesate

4.1 Evaluarea respondenților cu privire la clasificarea carcaselor

Cinci state membre au confirmat că aplică grila de clasificare a UE pentru carcasele de miel, patru dintre acestea utilizând-o și pentru ovinele adulte (și anume ovine cu vârsta mai mare de 12 luni). Numai două state membre prevăd obligativitatea pentru toți operatorii, în timp ce, în celelalte două, clasificarea pentru ovine este efectuată doar de un număr mic de abatoare, în mod voluntar. Croația a fost singurul stat membru care a confirmat că aplică o clasificare obligatorie a carcaselor pentru caprine, atât pentru animalele tinere, cât și pentru cele adulte.

În pofida faptului că majoritatea respondenților au recunoscut valoarea clasificării carcaselor pentru îmbunătățirea transparenței pieței, creșterea valorii de piață a produselor și îmbunătățirea răspunsului furnizorilor la cererile pieței, costurile suplimentare de clasificare au fost menționate ca fiind una dintre principalele dificultăți pentru ca utilizarea acesteia să devină obligatorie. Doar patru state membre au răspuns favorabil cu privire la introducerea unei clasificări obligatorii pentru ovine la nivelul Uniunii. În plus, marea majoritate a statelor membre au confirmat absența oricărei cereri din partea operatorilor interni de a modifica caracterul voluntar actual al grilei utilizate în Uniune. Fragmentarea și/sau dimensiunea redusă

[11] Regulamentul (CE) nr. 1165/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind statisticile referitoare la efectivele de animale și la carne și de abrogare a Directivelor 93/23/CEE, 93/24/CEE și 93/25/CEE ale Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE). (JO L 321, 1.12.2008, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1165/oj).

a pieţelor lor interne au fost semnalate de respondenţi ca obstacole importante în calea impunerii unei aplicări obligatorii.

În plus, doar patru state membre doreau introducerea unei legislaţii specifice privind clasificarea carcaselor de caprine. Mulţi respondenţi au indicat, de asemenea, că introducerea clasificării carcaselor de caprine nu ar crea valoare adăugată, având în vedere că producţia este atât de marginală şi reprezintă, în majoritatea cazurilor, un subprodus al producţiei de lactate. Aceştia au concluzionat că orice avantaj al impunerii oricărui tip de clasificare a carcaselor ar fi disproporţionat în comparaţie cu costurile suplimentare pentru punerea sa în aplicare.

În ceea ce priveşte informaţiile de piaţă, potrivit majorităţii respondenţilor, clasificarea carcaselor joacă un rol minor atunci când achiziţionează carne de oaie/capră. Numai patru respondenţi din rândul statelor membre şi un respondent din rândul părţilor interesate şi-au exprimat interesul de a extinde raportarea preţurilor la alte categorii de carcase de ovine. În mod similar, doar doi respondenţi din rândul statelor membre şi un respondent din rândul părţilor interesate au dorit raportarea preţurilor pentru carcasele de caprine. Răspunsurile au confirmat faptul că, pe majoritatea pieţelor UE, achiziţionarea de produse de carne de oaie şi capră este convenită fie pe baza plăţilor forfetare, fie pe cap de animal, per kilogram de greutate în viu sau greutate a carcasei sau chiar pe baza dimensiunii animalelor.

În plus, respondenţii au indicat importanţa relativă a ovinelor comercializate în Bulgaria, Estonia, Grecia, Spania, Ungaria, România şi Suedia. Cu toate acestea, după cum au semnalat respondenţii, chiar şi atunci când se comercializează animale vii între statele membre, achiziţiile bazate pe clasificarea carcaselor nu sunt semnificative.

4.2 Evaluarea respondenţilor cu privire la denumirile comerciale

Pentru a evita orice creştere a sarcinii financiare şi administrative pentru operatori şi autorităţi, marea majoritate a respondenţilor nu şi-au manifestat interesul de a se adopta mai multe acte legislative noi la nivelul UE privind denumirile comerciale. Numai cinci state membre, pentru ovine, şi două state membre, pentru caprine, au sprijinit adoptarea unei legislaţii mai specifice privind denumirile comerciale la nivelul UE.

Un singur stat membru a raportat o cerere din partea părţilor interesate de la nivel naţional de a avea o legislaţie specifică la nivelul UE privind denumirile comerciale pentru ovine, în timp ce un respondent din rândul părţilor interesate a sprijinit această poziţie. În cadrul anchetei, un singur stat membru a subliniat necesitatea de a se face distincţie între mai multe categorii de miei, iar un respondent din rândul părţilor interesate a semnalat insuficienţa informaţiilor privind piaţa cărnii de capră.

4.3 Observaţii suplimentare ale respondenţilor

Potrivit răspunsurilor respondenţilor, comercializarea şi tranşarea cărnii de oaie şi de capră se realizează în cea mai mare parte în conformitate cu specificaţiile cumpărătorului şi implică o prelucrare mai scăzută decât în cazul cărnii provenite de la animale din alte specii. Unii respondenţi au recunoscut importanţa abatoarelor mici şi a sacrificării în ferme în statele membre de unde provin la aprovizionarea industriei prelucrătoare cu carne de oaie şi de capră. La nivelul comerţului cu amănuntul, carnea este vândută în principal în conformitate cu cererea clienţilor sau în pachete preambalate.

În plus, respondenții au semnalat existența mai multor mărci de calitate diferențiate pentru carnea de oaie, în Belgia, Danemarca, Estonia, Irlanda, Grecia, Spania, Croația, Italia, Portugalia, Slovenia și Slovacia și, pentru carnea de capră, în Grecia, Spania, Croația, Portugalia și Slovenia. Cu toate acestea, cotele lor de piață tind să fie destul de mici comparativ cu randamentul lor total la nivel intern.

În general, estimarea cotei de piață pentru diferitele produse de bază nu a fost disponibilă în majoritatea chestionarelor.

5 Concluzii

Nivelul de participare a părților interesate la anchetă a fost foarte scăzut, în concordanță cu ideea că existența mai multor acte legislative privind clasificarea carcaselor și denumirile comerciale nu reprezintă o prioritate pentru acest sector. În plus, în rândul statelor membre sau al părților interesate s-a observat un interes scăzut în ceea ce privește introducerea unei clasificări obligatorii a carcaselor de ovine, introducerea unui sistem de clasificare a carcaselor pentru caprine sau adoptarea unei legislații suplimentare privind produsele din carne de oaie și de capră. În mod similar, Rezoluția Parlamentului European din 2018 referitoare la situația actuală și perspectivele de viitor în sectoarele ovinelor și caprinelor din Uniune[12] nu a invitat la adoptarea niciunei legislații specifice privind clasificarea carcaselor sau denumirile comerciale.

Prin urmare, clasificarea carcaselor de ovine ar trebui să rămână un instrument voluntar la nivelul Uniunii, care să fie utilizat atunci când are beneficii care oferă o valoare adăugată reală pentru a justifica orice creștere a costurilor și a sarcinii administrative. Evaluarea a confirmat lipsa unor motive valabile pentru introducerea unei clasificări obligatorii a carcaselor de ovine la nivelul Uniunii. Nu au existat evoluții semnificative în ceea ce privește extinderea utilizării grilei de clasificare în rândul principalilor producători din Uniune. Prin urmare, costurile și sarcina administrativă asociate obligativității clasificării nu ar fi justificate. Abatoarele ar avea obligația să organizeze și să efectueze clasificarea carcaselor, să dispună de personal specializat instruit și să înregistreze și să raporteze rezultatele și prețurile. O autoritate competentă ar trebui să efectueze inspecții la fața locului în conformitate cu normele Uniunii, având, în consecință, nevoie de resurse suplimentare.

Clasificarea carcaselor poate fi un instrument pentru lanțurile de aprovizionare cu carne de oaie menit să îmbunătățească eficiența, transparența prețurilor și comercializarea. Cu toate acestea, deși clasificarea obligatorie a carcaselor de ovine ar putea facilita transmiterea informațiilor de-a lungul lanțului de aprovizionare și ar putea conduce, în principiu, la tranzacții mai echitabile și mai eficiente din punct de vedere economic, mulți operatori continuă să nu vadă beneficii majore, iar majoritatea furnizorilor care comercializează carne de oaie nu consideră necesară clasificarea carcaselor.

Nu este necesar să se extindă grila utilizată în Uniune pentru clasificarea carcaselor la caprine din cauza naturii foarte limitate a producției de astfel de carne în multe state membre și a caracteristicilor specifice ale carcaselor și bucăților de carne.

[12] Raport-A8-0064/2018.

În ceea ce privește denumirea comercială, în chestionare nu au fost raportate dificultăți sistematice sau probleme de punere în aplicare a legislației actuale privind comercializarea cărnii de oaie și de capră, iar ancheta a arătat că majoritatea operatorilor și a autorităților competente sunt împotriva impunerii mai multor obligații legislative cu privire la acest aspect. Mai degrabă, aceștia s-au exprimat în favoarea unei abordări simplificate bazate pe subsidiaritate și unei sarcini administrative reduse. În plus, întrucât carnea de oaie și carnea de capră au clasificări comerciale diferite, care depind de vârsta animalului la sacrificare, marea diversitate a sistemelor de producție și a raselor autohtone face ca aceste sectoare să fie foarte eterogene, preferințele consumatorilor fiind legate de mediul cultural. Prin urmare, diferitele dimensiuni care constituie calitatea cărnii ar putea face obiectul unor tensiuni sau conflicte în cazul în care legiuitorii ar introduce o denumire comercială specifică.

Concluzia generală este că nu sunt necesare noi propuneri legislative privind denumirile comerciale sau clasificarea carcaselor în sectorul cărnii de oaie și de capră.